

hoog standpunt stond, gelijk C. Kramm getuigt in zijn „Levens en Werken der Holl. en Vlaamsche Kunst-schilders”, bl. 19. Hier en daar treft men bij enkele familiën nog wel een niet onverdienstlijk geschilderd portretje aan van zijne hand; o.a. een, vervaardigd in 1804, in 't bezit van wijlen den straksgenoemden Mr. J. I. Van Doorninek. Ook ten huize van Mr. Nic. Van Meurs, Procureur te Arnhem, werd er mij onlangs een (1) getoond. Hoe echter Kramm wist, dat hij een Duitscher van geboorte was, weet ik niet; denklijk heeft hij bedoeld Duitscher van afkomst; en dit is onze gansche familie, gelijk uit den naam reeds blijkt. Ik zou zeker gelooven, dat hij een Nederlander van geboorte is geweest; vermoedlijk zoon eens jongeren broeders van Johan Christiaan A., van wien mijn grootvader in zijne aantekeningen niet de minste melding maakt. Terwijl in de vorige eeuw onze familie-naam ook te Zutphen, zoowel als te Hulst (Zeeland), voorkwam; is hij, dunkt mij, een Zutfenaar geweest, aangezien hij bijzonder op de Veluwe bekend was. Blijkens nóg aanwezige advertentie in de Haarl. courant overleed hij te Rotterdam oud 71 jaar, 25 Jan. 1823, als broeder van Philip Adolph Anspach; van huwelijk geen spoor (2). Leden onzer familie, ik meen te Hulst, zijn in Brandenburg of Van Brandenburg getrouwd geweest; en ook dit geslacht is van Duitschen oorsprong, al komt het waarschijnlijk reeds in 1325 te Utrecht, en wel in de vroedschap, voor; vgl. „De Navorscher” XXX, 146, 479 (wapen), 81 (zegel), met ibid. XXI, 238 (waar eene voormalige huizing van dezen naam te Utrecht vermeld wordt), en met ibid. XXV, 361 (Thomas Brandenburg, burgemeester van Stralsund, † 1619). Zie Brandenburg voormaals in Overijssel, vooral te Zwolle, bij Mr. J. van Doorninek, „Geslachtk. Aanteek”. (Deventer, de Lange, 1871), den Bladwijzer; de schout van het Overijsselsche Hasselt, Albert v. Br. leefde in de 2de helft der 16de eeuw, wat uit de geneal. Bloys van Treslong („Herald. Bibl.” 1872 bl. 230) blijkt; hij was uit Keulen herkomstig („Navr.” XXX, 480) (3).

Te Hulst werden gedoopt:

Elisabeth Johanna 7 Sept. 1774, en Anna Elisabeth 18 Febr. 1776, dochters van Johannes Jare Anspach en Anna Maria Pothoven (4). In de huwlijks- en stertere-registers ter plaatse is omtrent deze personen niets gevonden. De persoonsnaam Jare wijst naar Groningen of Friesland. Pothoven bestond op de Veluwe, bestaat er, geloof ik, nóg.

Van den Duitschen stam onzer familie is mij alles onbekend. Alleen kwam mij een paar jaren geleden een gedichtje ter hand (5), „gedrukt mit Diedrich Meierschen Schriften”, 17 Mei 1785 te Bremen, verguld op snede, waarin „Bey

(1) Portret v. Abraham v. Daverveld. Zie V. v. O. Stam- en Wapenboek.

(2) De advertentie toch luidde: „Heden overleed mijn waarde Broeder, Joh. A., bekende portraitschilder, na eene ziekte van eenige dagen, in den ouderdom van 71 jaren. Dienende dit tot kennisgeving aan alle zijne vrienden en bekenden”. Enkel ondertekend door den boven genoemden broeder, zonder meer.

(3) De kapitein-kwartiermeester A. M. Brandenburg tr. 22 Nov. 1893 te Hees (bij Nijmegen) C. H. Bouwens. Te 's Gravenhage † 10 Jan. '94 Wed. van Br., geb. de Kleijn, oud 82 jaar, en te Rotterdam trad W. G. Br. Maart '94 met eene C. P. de Haan aldaar, in den echt.

(4) Mededeeling van den heer Fred. Caland te 's-Gravenhage.

(5) mij welwillend toegezonden door den heer J. D. Wagner, kapitein der artillerie te Breda.

der fünf und zwanzigjährigen Hochzeitfeyer ihres geliebten Herrn Onkels und Frau Tante Brunn (1) ihre aufrichtige Theilnehmung und Freude bezeugten ihre ergebenste Vettern Johann Justus und Anton (2) Anspach”. Onder een vignet, voorstellend twee knaapjes, onder een boomstruik bezig een bloemenkorf te vlechten of in te richten, leest men het volgende gedicht:

Lange liessest du uns warten,
Lieber Frühling, dieses Jahr!
Ach! Wie's auf der Wies' im Garten
Ohne dich so traurig war!

Hättest du's gesehn, wir wetten,
Lange wär's schon grün und schön;
Und wir armen Knaben hätten
Nicht so traurig-ausgesehn.

Doch nun kommst du endlich wieder,
Wirfst den Winter von dem Thron;
Vögel singen ihre Lieder,
Und die Veilchen blühen schon.

Bald auch werden Bäume blühen,
Blumen duften rund umher,
Heerden auf die Weiden ziehen,
Und die Ställe bleiben leer.

Alles, alles trinket Wonne
Mild' aus deinem Freuden-Quell,
Selbst die Liebe, gute Sonne
Scheinet noch einmal so hell.

Aber deiner Freuden beste,
Die du uns geniessen lässt,
Lieber Frühling! ja die gröszte
Ist das heut'ge Jubelfest.

Fünf und zwanzig Jahre schwanden
— Welche lange, lange Zeit! —
Hin seit Onkel sich mit Tanten
Fest verband, in Seligkeit.

Jeder Frühling brachte Freuden
Eine ganze Fülle mit,
Und das Jahr loh dann, von Leiden
Frey, dahin mit schnellen Schritt.

Fünf und zwanzig lange Jahre —
Guter Hain (3)! wie warfst du doch
Schon so viele auf die Bahre?
Doch, wohl uns! Sie leben noch!

Lieber Gott! dem auch das Lallen
Guter Kinder wohlgefällt (4)!
Lass sie lange bey uns allen
Noch gesund auf dieser Welt!

Jeder Frühling bringe Segen
So wie sonst auch ferner mit;
Und auf allen ihren Wegen
Leit' ein Engel jeden Schritt!

Wann nach fünf und zwanzig Jahren
Dann der Frühling wiederkehrt,
Singen wir, die Knaben waren,
Wie's für Männer sich gehört.

Hieronder weder een zinrijk vignet, nml. een in rozen zich uitstortende horen des overvloeds, leunend tegen een takkebos, naar het schijnt, die vlammen onderhoudt, — het vuur der huwlijksmin, vgl. Hooglied Salomons 7

(1) Straks kwam ons Braun te voren. Rietstap's Armorial kent aan Brunn (Elsasz, Zwitserland, Zwaben) toe, in rood een rechter-schuimbalk van zilver, helm: drie struisveeren van zilver.

(2) Misschien met den boven vermelden (Jean) Antoine A., geb. 1790 te Genève, naar eenzelfden voorzaat vernoemd.

(3) Bekend is de betiteling van den dood als „Freund Hain” uit „der Wandsbecker Bote” (= Asmus, d. i. Matthias Claudius, a°. 1770—75).

(4) Vgl. Ps. 8 vs. 8a. Deze bede is roerend, vooral in den mond van knapen.